

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816010280
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5816010280.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 10. januára 2017 prejednal sťažnosť podanú obvineným K. O., nar. X.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/89/2016 z 29.12.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného K. O. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obvineného K. O. n e n a h r á d z a dohľadom probačného a mediačného úradníka.

odôvodnenie:

Sudkyňa Okresného súdu Námestovo uznesením sp.zn. 6T/89/2016 z 29.12.2016 podľa § 238 ods. 3 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 72 ods.1 písm. e) Tr. por. ponechala obvineného V. H. z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vo väzbe.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. súd nenahradil väzbu obvineného K. O. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo napadnuté sťažnosťou obvineného. Podanú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode odôvodnenia sťažnosti opísal výrokové časti napadnutého uznesenia s tým, že vykonávanú väzbu považoval za nezákonnú. Zároveň zvýraznil, že vykonávanú väzbu možno nahradiť inštitútmi uvedenými v § 80 Tr. por. Stíhaný skutok je potrebné podľa názoru obvineného kvalifikovať ako trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zák. Stíhaného trestného činu sa nedopustil v spolupáchateľstve. Krajskému súdu preto navrhol napadnuté uznesenie okresného zrušiť a prepustiť ho z väzby na slobodu.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť obvineného, nie je dôvodná. Sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a včas v zmysle ustanovenia § 187 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby, len ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Okresný súd rozhodol správne, keď ponechal obvineného K. O. podľa § 238 ods. 3 Tr. por. vo väzbe a túto v zmysle § 80 ods.1 písm. c) Tr. por. nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Dôvodnosť podozrenia, že obvinený spáchal skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., je doposiaľ potvrdená priebežne vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní. Medzi tieto dôkazy patrí najmä výpoveď poškodeného E. F., ktorý podrobným spôsobom opísal protiprávne konanie obvineného. Poškodený obvineného ako páchatela stíhaného trestného činu označil aj pri vykonanej konfrontácii dňa 26.9.2016. Protiprávne konanie obvineného dokumentujú aj zabezpečené listinné dôkazy, ktoré svedčia o zadržaní obvineného po oznámení spáchania stíhaného trestného činu poškodeným. V tejto súvislosti v doposiaľ zistených skutkových okolnostiach krajský súd odkazuje na podrobné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

Záver o existencii väzobného dôvodu v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vyplýva najmä zo skutočností, že obvinený už bol v minulosti trestne stíhaný pre úmyselné trestné činy s tým, že súčasne stíhaného trestného činu sa mal dopustiť v krátkom časovom intervale po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Obvinený bol okrem iného ako mladistvý odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 3T/207/2013 z 9.12.2013, a to pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné. Za to mu súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a osem mesiacov a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 3T/62/2014 zo 16.6.2014, pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., pričom súd v tomto prípade vzhľadom na citované odsúdenie z 9.12.2013 upustil od uloženia ďalšieho trestu.

Na základe týchto skutočností krajský súd ustálil, že u obvineného K. O. sú dané dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obvinený sa už v minulosti systematicky dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti, o čom svedčia právoplatné odsúdenia súdov. Osoba obvineného vykazuje vážne znaky kriminálneho narušenia a predchádzajúce uložené tresty nespĺnili svoj prevýchovný účinok. Obvinený si dlhodobo páchaním trestnej činnosti zabezpečoval zdroj príjmov a v minulosti spáchal trestné činy rovnakej povahy (trestné činy lúpeže podľa § 188 Tr. zák.), ktoré boli kvalifikované ako zločin a obzvlášť závažný zločin. Väzba obvineného je preto v súčasnom štádiu trestného stíhania adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením.

Krajský súd v zhode s názorom okresného súdu dospel aj k záveru, že väzbu obvineného vzhľadom na vyššie uvedené hodnotenie jeho osoby nie je možné nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. Nahradenie jeho väzby inštitútom uvedeným v ustanovení § 80 Tr. por. sa v tejto súvislosti druhostupňovému súdu javilo pre účely vedeného trestného stíhania, ako neúčinné a nedostatočné.

Krajský súd záverom dopĺňa, že v konaní o väzbe obvineného nerozhodoval o otázke jeho viny, resp. nevinu a takýto postup bude realizovaný na súde prvého stupňa po podaní obžaloby. V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil a tieto si aj osvojil.

Krajský súd vzhľadom na tieto dôvody rozhodol tak, že sťažnosť obvineného zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože nie je dôvodná a zároveň jeho väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.